

Glina, prav gotovo eden najstarejših, lahko gnetljivih in na dotik "toplih", naravnih oblikovalskih materialov, s pomočjo kateri je človek v otipljive oblike "udejanil" svoje zamisli in občutja, je brez dvoma že od vsega začetka, doživljala svojo pestro usodo, bodisi kot funkcionalna spremljevalka človekovega vsakdanjega življenja, preoblikovana v posodo ali drug uporabni predmet ali pa so spretno človeške roke "začarale", zbudile iz njenih "amorf-nih" sanj v nekaj, kar je bilo podobno živalski, človeški figuri, ali drugemu, kar je človek videl v naravi, kar ga je veselilo, žalostilo ali od česar je bil življenjsko odvisen, kar je bilo predmet njegovega čaščenja, znamenja življenja ali smrti.

In prav obe ti glavni funkciji, uporabno in umetniško, simbolno, je oblikovalka Simona Putrih, združila v svojih stvaritvah, gline-nih vrčih, različno oblikovanih skodelicah in krožnikih, polihromiranih in v naravni barvi. Vse to posodje, najrazličnejših in domisel-nih oblik, je oblikovalka Simona Putrih ustvarila sicer na tradicio-nalnem lončarskem kolesu, vendar se ni zadovoljila samo s tem, za-čutila je namreč, da to ni vse tisto kar nosi v sebi, da je keramič-no posodje čistih in pretehtanih oblik sicer nekaj lepega, pleme-nitega, a hkrati, na žalost, tudi nekaj brezosebnega. Prav zaradi tega je poskušala oplemenititi in obogatiti svoje glinaste posode še s pestro paletjo zoomorf-nih elementov, arhetipsko stiliziranih živalskih figur, ki pa niso, kot je to običajno, nekakšna aplikaci-ja na oblikovno čisti in napeti površini posode, marveč neposredno rastejo iz njene lupine, tvorijo z njo organsko plastično celoto, ki že skoraj meji na čistokrvno ^{umetniško} stvaritev. Vse te drobne živalske figure: bikci, želve in druge bolj ali manj spoznavne obli-ke živalskega sveta, ki jih je avtorica spretno in domiselno vtakla v svoje keramične posode, pa so v bistvu prej neke vrste reminiscen-ce na določene živalske vrste, kot pa realistične upodobitve le-teh. Prav zaradi svojstvenega načina "impresionističnega" oblikovanja živalskih figur, so keramične stvaritve Simone Putrih likovno in estetsko še toliko ^{bolj} vabljive, v njih se čuti sled spretno obli-kovalčine roke, roke, ki jo vodi. nedvomno tudi ^{umetniško} svojstveno občutje za ^{ta,} ubogljivi oblikovalski material, umetničina izjemna subtilnost, in ne nazadnje - njen izrazito poetično obarvan pogled na prvinsko naravo in njene pojavne oblike.

Simona Putrih nam je s svojimi stvaritvami več kot jasno dokazala, da so v bistvu možnosti na področju oblikovanja v glini še vedno neizčrpne, treba je imeti le pogum in srce in stopiti na pot dozdaj še neznanega, neizpovedanega.